Я помираю вас. Така печаль.

Така зоря над віком перестане.

Говорить Бог: Прости мені, Іване,

прости мені за те, що я мовчав.

Я все прощу, бо нині я помер.

Я довго знав, що буду жити довше.

І чорний плащ облизує підошви,

і чорний місяць перерізав нерв.

Я все прощаю. Я запам'ятав,

в яку породу мозок цей залитий.

Вже опадає чорна самота

під покривало щирої молитви.

Уже цвите під мустом алича

і мартиролог складено нануво.

Прости мені, Даждьбоже чи Єгово,

прости мені за те, що я мовчав.

І тільки кадуб жовтої труни,

і під ногами миші яворові.

А сни виходять в збміть, і по них

ні сліду не лишається, ні крові...